

متن پرسش

« ای علی که جمله عقل و دیده‌ای / شمه ای واگو از آنچه دیده‌ای » سلام و عرض ادب خدمت استاد: به لطف خدا مشغول مطالعه و انس با کتاب «فرزندم اینچنین باید بود» هستم. عجب غوغایی است کلمات امیرالمؤمنین «سلام الله علیه». در سرتاسر این کتاب متذکر هستید که این کلمات یک سلسله نصایح و کلمات عادی نیست. بلکه همواره از مقام و آبروی مافوق عرش ریزش و بارش می‌کند. با انس با این حقایق عرشی و فوق‌عرشی، افق‌هایی از جنس نور و وجود همراه با احوالاتی خاص گشوده می‌شود و بر جان انسان می‌تابد و می‌بارد. ولی نگرانی و اضطراب از اینکه خدای ناکرده نتوانیم سبک زندگی خود را مطابق این معارف دل‌انگیز و بزرگ شکل دهیم همواره حقیر را آزار می‌دهد. می‌ترسم عقب بیفتم. چه کنیم استاد؟ از کجا بفهمیم در مسیر حرکت و شدن در این افق‌ها هستیم یا نه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نسبتی فکر کنید که از طریق آن کلمات متعالی که از حضرت مولی‌الموحدین «علیه‌السلام» صادر شده؛ با انسانی روبه‌رو می‌شوید که نهایت انسانیت شما می‌باشند و این‌جا است که در آینه آن حضرت، خود را جستجو می‌کنیم امری که بشر امروز با توجه به این‌که خودش مسئله خودش شده است، به دنبال آن است طالب انسانی که انسانیت را معنا کند. موفق باشید